

På samme måde kan vi sige om arbejdstagerrettighederne, at her når vi nok heller ikke hele vejen. Der tegner sig et kompromis, hvorefter der i ILO-regi bliver nedsat en arbejdsgruppe, der skal drøfte forholdet mellem handelspolitik, handelsliberalisering, udvikling og globalisering, den sociale dimension og også arbejdstagerernes grundlæggende rettigheder. Den arbejdsgruppe kan WTO bidrage konstruktivt til, og det skal ses i sammenhæng med, at i betragtning af, hvor vanskelige disse emner er, blev bare det at nå så langt for kun kort tid siden anset for en urealistisk idé.

Vi havde gerne set en endnu mere offensiv tilgang, og vi vil arbejde for at få gjort den så offensiv som muligt. Kommissionen har i øvrigt fremlagt en meddelelse om grundlæggende arbejdstagerrettigheder, der netop understreger, at initiativer på dette område skal afspejles i alle Det Europæiske Fællesskabs politikker, såvel multilateralt og bilateralt som internt i EU.

Hvad angår miljøet, arbejder EU bl.a. for, at forhandlinger om miljø gensidigt skal støtte hinanden for at fremme en bæredygtig udvikling, at forholdet mellem regler i multinationale miljøaftaler og regler i WTO skal afklares, at forsigtighedsprincippet skal undersøges nærmere i WTO-sammenhæng, og at forhold omkring miljømærkningsordninger bør afklares. Også på det område er der modstand, ikke mindst fra udviklingslandene, selv om den måske på nogle punkter er mindre end i spørgsmålet om arbejdstagerrettigheder.

EU arbejder helt frem til målstregen for, at miljø kan blive så stærkt placeret i den kommende handelsrunde som overhovedet muligt, og en bred runde, der omfatter miljø, er også meget vigtigt, som jeg sagde indledningsvis, på vejen frem mod topmødet i Johannesburg i september 2002, der skal munde ud i en global pagt om udvikling, handel og miljø.

Investeringer og konkurrence er det sidste, jeg nævner. Også de emner arbejder vi på at få inkluderet, for det er vigtigt, vi får etableret nogle rammer. På investeringsområdet er det vigtigt at få gennemført princippet om ikkediskrimination og sikre, at modtagerlande kan stille krav til miljø- og arbejdstagerrettigheder, og på konkurrenceområdet er det rimeligt, at der som minimum stilles krav om etablering af nationale konkurrenceregler.

Vi er imidlertid ikke nået dertil, at vi kan begynde på de ting. Vi har nemlig ikke overvundet den første barriere, som består i at blive enige

om, at emnerne hører til på dagsordenen i en ny runde. Udviklingslandene er ligesom før Seattle skeptiske, og mange af dem har simpelt hen ikke en konkurrencelovgivning.

Lad mig slutte med at sige et par ord om EU som platform for at fremme danske synspunkter. EU har over de seneste år cementeret sin rolle som en af de væsentligste aktører på den handelspolitiske scene. Det er glædeligt at konstatere, at EU gang på gang kan påtage sig rollen som brobygger mellem udviklingslandene og USA, og det håber jeg også vil blive tilfældet for de afgørende spørgsmål, jeg har nævnt, i slutrunden af forhandlingerne i Doha.

Vi kan ikke altid blive enige om alt indbyrdes i EU, men vi har en række grundlæggende fælles værdier. Derfor er det afgørende, at Danmark spiller en aktiv rolle i EU på baggrund af de mandater, der er bred enighed om i Folketinget. Det danske mandat og den danske gennemslagskraft i handelspolitikken skal ikke måles på antallet af selvstændige danske initiativer. Det afgørende er, i hvilket omfang vi får drejet EU's position i den retning, vi ønsker, f.eks. som da vi sammen med ligesindede lande lagde pres på de øvrige EU-lande, så det trods alt lykkedes at få vedtaget »Everything but arms«-forslaget i foråret.

For få år tilbage stod Danmark alene med mange synspunkter. Men som jeg har nævnt her i dag, er der nu bred EU-opbakning til disse emner, og det er EU, der i WTO ivrigt forfølger disse oprindeligt danske målsætninger. Derigennem opnår vi langt mere, end hvis Danmark alene skulle have løftet disse spørgsmål. Det er faktisk en succeshistorie om danske fingeraftryk, som ikke er til at tage fejl af.

Som sagt: Der står meget på spil, når vi mødes om et par uger i Doha. Det er vigtigt, at der bliver truffet beslutning om at indlede den nye runde, og at det bliver en udviklingsrunde, ikke kun af navn, men også af gavn. På den måde kan handelspolitikken bidrage aktivt til en ny solidarisk international orden. Vi skal arbejde energisk for, at det sker, vi skal arbejde energisk for, at de øvrige danske målsætninger, jeg her har nævnt, og som er fastlagt i tidligere vedtagelser her i Tinget, bliver fremmet så langt som muligt.

Vi ved, der er meget besværligt at gøre, og vi ved ikke nøjagtig, hvor langt vi når. Her og nu er en ny runde, en udviklingsrunde, det aldeles altoverskyggende og afgørende, og en sikring af en sådan vil være en helt overordnet prioritet for